

Antonín DVORÁK

pro (mladé) klavíristy

rosa

for (young) pianists

Tomáš
VÍŠEK
piano

für (junge) Pianisten

ROSA CLASSIC RD 1328

Antonín Dvořák pro (mladé) pianisty: Lstky do památníku, Dvě perličky, Silhouetty, op. 6, Humoresky Fis dur a Ges dur, op. 101, Poetické nálady, op. 85, Menuety, op. 28, Valčík A dur, op. 54, Ekloga E dur č. 4 aj., Tomáš Víšek – piano

Nahráno 7.–9. 1. a 4.–5. 2. 2005 v Městském divadle v Turnově na klavíru zn. Petrof, hudební a zvuková režie Jiří Churáček. Celkový čas 77:39

Zdeněk Pachovský

Nahrávky Tomáše Víška, věnované v posledním období především české klavírní tvorbě, jsou pozoru hodné z několika důvodů. Jejich nekonvenční dramaturgie je vždy určována zvláštní ideou a jejich nekomerční realizace je vždy náročná. Vůdčím momentem dvořákovského snímku je snaha přiblížit klavírní dílo českého skladatele mladým pianistům. Víšek připravoval nahrávku dlouho, s jejím repertoárem obešel řadu měst, kde skladby veřejně hrál a získal pro ně mladé pianisty i jejich učitele. O jeho znalosti Dvořákovy klavírní tvorby svědčí také podrobné a zasvěcené průvodní slovo v bookletu snímku (je potěšitelné, že český text je na prvním místě, následován překlady do angličtiny a němčiny), v jehož úvodu Víšek Dvořákovy klavírní dílo nejprve výstižně charakterizuje. Přínos těchto řádků spočívá zejména v tom, že Víšek nezmiňuje pouze skladatelův výjimečný talent, ale poukazuje rovněž na skutečnost, již jsou si vědomi pouze ti, kteří na klavír Dvořákovy kompozice někdy hráli. A sice, že skladatel na tento nástroj opravdu hrát dovedl (vždyť občas hrával své komorní skladby, v nichž klavír téměř vždy dominuje, veřejně), ale sólovým pianistou nebyl, ani na něj nikdy nebyl školen. Tak se také stalo, že ne vždy se řídil zákonitostmi klavírní techniky, a tudíž při větší náročnosti a brilant-

nosti vlastně logické a pohodlné, ne vždy pronikl do tajemství co nejučinnějšího rozeznání klavírního zvuku v souladu s hudebním nápadem. Nicméně jeho hudba je tak sdělná a nálada skladeb tak přesvědčivá, že podle Víškových slov „rozhodně stojí za to, se všemi nástrahami se poprat a Dvořákův klavír rozeznat, i kdybychom měli někde dlouho přemýšlet, jak na to“. A právě skladby, kde by měla být tato cesta práce jen snazší, recenzovaná nahrávka přináší.

Kompaktní disk obsahuje třicet sedm skladeb. Jsou v něm miniaturny jako *Legenda, Téma*, dvě *Presta* či polka *Pomněnka*, které ani skladatel nezahrnul do své tvorby a neobjevují se ani v kompletní nahrávce Radoslava Kvapila. Podstatnou část snímku tvoří mj. uvážlivý výběr ze *Silhouett, Menuetů* a *Poetických nálad* i známý *Valčík A dur* či proslulá *Humoreska Ges dur*. Víšek hraje tato díla prostě a zřetelně, se střední pedalizací a se zřejmým zaujetím, bez snahy o vnější efekt, který je této hudbě cizí. Byly to skladby určené pro domácí muzicování a jsou nadmíru vhodné pro pedagogickou činnost jako první krok do světa Dvořákovy hudby nejen klavírní. Hodnotu snímku by podpořilo i vydání nahraných skladeb ve zvláštní edici. Něco obdobného jako učinil Václav Štěpán s klavírním dílem Bedřicha Smetany ve třech sešitech, odlišných podle obtížnosti skladeb. Důležité ale je, že CD je na světě a všem, kdo jeho vydání podpořili, patří dík a uznání.

(Hudební rozhledy,
č. 4/2006)

Antonín DVORÁK

pro (mladé) klavíristy

tip harmonie CD

Tomáš Víšek

Antonín Dvořák pro (mladé) klavíristy

Tomáš Víšek – klavír. Produkce: Tomáš Víšek. Text: Č. A. N. Nahráno: leden a únor 2005. Vydáno: 2005. TT: 77:39. DDD. 1 CD Rosa RD 1318 (distribuce Rosa).

Takové snímky má skutečně smysl vydávat. Tomáš Víšek se už dříve osvědčil jako hledač a průzkumník, neváhal nikdy obohatit svůj repertoár o díla, s kterými se málokdo měl chuť poprat, dokázal si je prosadit na koncerty i na nahrávky. Klavírní skladby Antonína Dvořáka provází soud o jejich nehratelnosti. Tomáš Víšek nezapírá, že si s leccím musí klavírista hodně pohrát, než dosáhne výsledku, je však jedním z mála, kteří se toho nebojí, i když by i pro něj mohlo být pohodlnější klavírního Dvořáka odložit. Druhým aspektem, který s prvním souvisí, je idea, kterou si Víšek stanoví a za kterou jde. Tentokrát to byl úkol nalézt v Dvořákově klavírním díle něco, co by pomohlo nedůvěru a předsudek nehratelnosti překonat a čím by mohl pro Dvořáka získat mladé klavíristy (že se ovšem nejedná o skladby pro začátečníky, relativizuje Víšek slovem „mladé“ v závorce). Vybral 37 skladiček, mezi nimiž je řada zcela neznámých (*Presto Es dur* rekonstruoval z rukopisu a *Presto e moll* také dokončil), je tu pět premiér. Rozpětí je od první zachované klavírní skladičky *Pomněnka* třináctiletého Dvořáka až po poslední skladatelovu klavírní skladbu vůbec, která se také stala jeho nejznámější, *Humoresku Fis dur*. Nabízí se široké rozpětí – od skladiček triviálních (což ovšem nemyslím v tomto případě pejorativně) až k neprávem opomíjeným skvostům, jako jsou například *Silhouetty* nebo *Poetické nálady*. Nalézt, vybrat a nastudo-

vat skladby byl jeden z bodů na cestě k uskutečňování nápadu. Další bylo nalézt sponzory (čtyři hlavní a dalších sedm přispěvatelů) a tak dále. Vynikající je zvuková stránka snímku, který byl natočen v Městském divadle v Turnově na klavíru Petrof (hudební a zvuková režie Jiří Churáček, zásluhu má také ladič Petr Pazour). A konečně si Tomáš Víšek sám napsal průvodní text, poučený, informačně bohatý, skvěle formulovaný.

Vlasta Reittererová

55

Harmonie 6/2006